

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Coronakrisen synliggör och fördjupar redan existerande ojämlikheter

Nyman, Nina

Published in:
Hufvudstadsbladet

Publicerad: 24/01/2021

Document Version
(Referentgranskad version om publikationen är vetenskaplig)

Document License
Publisher rights policy

[Link to publication](#)

Please cite the original version:
Nyman, N. (2021). Coronakrisen synliggör och fördjupar redan existerande ojämlikheter. *Hufvudstadsbladet*.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Idag 24 januari 2021

Nina Nyman

Byline: Doktorand i genusvetenskap vid Åbo Akademi

Kort rubrik: Ojämliga coronakonsekvenser

Lång rubrik: Coronakrisen synliggör och fördjupar redan existerande ojämlikheter

I början av januari läste jag en chockerande nyhet från USA. Inte den om stormningen av Capitolium, utan en som kom några dagar tidigare. Mängden arbetsplatser hade minskat med 140 000 i december och kvinnors arbetsplatsers minskning stod för mer än den totala minskningen. Med andra ord, mäns arbetsplatser hade ökat med 16 000 och kvinnors hade minskat med 156 000.

När man ser på arbetsplatsminskningen i USA för hela coronatiden kan man se att arbetsplatserna vid starten av 2020 var ganska nära fördelade jämt mellan kvinnor och män, och under året har minskningen, och sen ökningen, av arbetsplatser haft ungefär samma forms kurva för kvinnor och män, förutom att kvinnornas kurva hela tiden varit lite djupare än männens. Alltså så att minskningen av arbetsplatser varit lite större och ökningen lite mindre för kvinnor. Men nu börjar kurvorna peka åt olika håll och vi ser fortfarande en liten ökning av män som återfår arbetsplatser medans kvinnor igen börjar tappa arbetsplatser i en förhållandevis stor skala. Ser man på vilka kvinnor det är som tappar arbetsplatser är det i högre grad svarta och latinos och i mindre grad vita.

Under coronaåret har det många gånger konstaterats att samhällskrisen synliggör och fördjupar de ojämlikheter som redan finns. Det här betyder inte att coronakrisen får samma konsekvenser för alla ojämlikheter eller att det skulle se ut på samma sätt i alla länder, utan tvärtom synliggör krisen lokala problem och brister i samhällens stödstrukturer.

I Finland har vi bland annat sett att arbetslösheten drabbat unga under 30 år särskilt hårt och att anmälningar om våld i hemmet ökat. Eftersom skolor och daghem inte varit stängda i Finland i samma omfattning som i många andra delar av världen har ojämlikheter i vem som tar hand om barn inte blivit lika statistiskt påtagliga här genom att kvinnor till exempel skulle ha lämnat sina jobb i stor skala på grund av det. Däremot syns till exempel socioekonomiska ojämlikheter i hur olika branscher drabbas av nedstängningar och begränsningar.

Nu i januari i år börjar Institutet för hälsa och välfärd, Tammerfors universitet, statistikcentralen och folkpensionsanstalten ett gemensamt forskningsprojekt för att undersöka vilka hälso-, ekonomiska- och sociala effekter coronakrisen haft på kvinnor och män, samt hur det påverkat jämställdheten i landet. En viktig poäng med att undersöka vilka grupper som drabbats och på vilka sätt är att det ger kunskap om vilka åtgärder som effektivast hjälper samhället att återhämta sig efter coronakrisen. Med tanke på att statsrådet i år arbetar med att utveckla en ny jämlikhetsplan som sträcker sig över regeringsperioder så är det bra att en utredning över coronaårets effekter görs. Som det amerikanska exemplet ovan visar kan situationer ha ändrat sig en hel del.